

Fra: Klaus.Vilner [mailto:Klaus.Vilner@wanadoo.fr]

Sendt: 4. maj 2008 17:18

Til: Jette Christensen

Emne: Beslutningsforslag B 87 om dobbelt statsborgerskab

Til Jette Christensen,
sekretær i Folketingets Indfødsretsudvalg.

Ang: Beslutningsforslag B 87 om dobbelt statsborgerskab

Jeg har med interesse noteret mig, at der er stillet forslag i Folketinget om dobbelt statsborgerskab.

Jeg er dansk statsborger og har i adskillige år været bosat i udlandet, hvor jeg har været beskæftiget i internationale finansielle institutioner, som Danmark er medejer af, og jeg har derigennem haft et virke, som jeg opfatter er til gavn for Danmark. I de seneste år har jeg været bosat i Frankrig.

I de første par år havde jeg som ansat i en international organisation, som Danmark er medlem af, mulighed for via en særlig ansøgning til Indenrigsministeriet at opnå valgret ved danske valg, men efter et fåtal år ophørte denne mulighed, og jeg har siden da ikke haft valgret hverken ved danske valg eller ved valg i de lande jeg har boet i (bortset fra en adgang, der er indført for at kunne stemme ved kommunale valg i EU-landene).

Danmark er som et lille land stærkt afhængig af at være aktivt med i det internationale samarbejde, og det er af væsentlig betydning, at der i de internationale organisationer sidder danskere, som kender til danske forhold, taler det danske sprog og kan gøre sig til fortalere for danske interesser i det daglige virke.

Jeg føler, at jeg har deltaget aktivt til fordel for Danmark, og jeg føler meget knyttet til det at være dansk til trods for, at jeg i mange år har været bosat i udlandet. Jeg anser mig derfor for fortsat at være en god dansk samfundsborger, og jeg kunne ikke drømme om under nogen omstændigheder at opgive mit danske statsborgerskab.

Jeg føler mig fortsat meget dansk. Jeg er måske ikke mere dansk end personer, der bor i Danmark, men med en bopæl og et virke i udlandet bliver ens danskhed mere nærværende, og man bliver langt mere klar over den betydning, det har at være dansk, end det gør sig gældende for personer, der bor i Danmark. Jeg gør overalt mit bedste for at tale Danmarks sag.

Alligevel har jeg ikke længere mulighed for at stemme ved danske valg, og den fundamentale frihedsret, som valgretten repræsenterer, er derfor frataget mig.

Det er på denne baggrund, jeg vil anbefale, at Folketinget ser velvilligt på det aktuelle forslag om dobbelt statsborgerskab.

De danske regler om valgret fremgår af grundloven, og skal der ske en åbning, så flere udlandsdanskere kan få stemmeret, kræver det en grundlovsændring, og noget sådant er næppe praktisk muligt i en overskuelig årrække.

Ved at løse op for muligheden for, at man kan beholde sit danske statsborgerskab samtidig med at man ansøger om statsborgerskab i det land, man er bosat i, kan man hjælpe personer, som bor i udlandet, til at få stemmeret og deltage i samfundslivet i bopælslandet som en almindelig samfundsborger.

Føler man sig dansk og ønsker at bibeholde sit danske statsborgerskab, bliver man naturligvis ikke mindre dansk fordi man gennem dobbelt statsborgerskab får mulighed for at stemme ved lokale valg i bopælslandet. Men man får mulighed for at blive betragtet som en almindelig samfundsborger, og man får mulighed for at stemme ved almindelige valg i det land, som man bor i. Man får altså som dansker mulighed for at udnytte den fundamentale frihedsret, som valgretten er.

Det er ikke nogen enkelt sag at opnå statsborgerskab i et nyt land. Det kræver en ganske omfattende procedure.

For Frankrigs vedkommende kan jeg nævne, at fransk statsborgerskab meddeles ved et særligt dekret i hvert enkelt tilfælde.

Betingelserne er i hovedtræk,

at man har haft fast bopæl i Frankrig i en årrække,
at man kan dokumentere at være i besiddelse af tilstrækkelige ressourcer til at klare sig selv,
at man kan fremvise "rimeligt" ren straffeattest,
at man kan dokumentere ved afholdelse af en sprogprøve, at man behersker det franske sprog,
at man kan dokumentere ved afholdelse af endnu en prøve, at man har tilstrækkeligt kendskab til fransk kultur, historie og samfundsforhold, og
at man kan fremlægge dokumentation for aflagt militærtjeneste i det land, man er flyttet fra.

Selve proceduren tager omkring et år.

Der er altså ikke tale om nogen lempeligere procedure end den, der kendes i Danmark.

Tager vi de europæiske lande, tillader langt størstedelen i dag dobbelt statsborgerskab, og stadig flere lande kommer til. Af landene omkring Danmark tillader Sverige, Finland, Island, Storbritanien, Irland, Frankrig, Schweiz og Italien dobbelt statsborgerskab.

Forbundsrepublikken Tyskland har fra år 2007 åbnet op for dobbelt statsborgerskab for personer, der opnår eller har statsborgerskab i et af de andre EU-lande eller i Schweiz.

Jeg har kendskab til en del personer, som er statsborgere i et land i Europa, og som bor og arbejder i et andet land i Europa, og som har opnået statsborgerskab i begge de to lande, og ingen som jeg har talt med, opfatter det som andet end positivt. De opfatter sig som fortsat stærkt knyttet til deres fødeland og har derfor opretholdt deres indfødsret i dette land, men de har samtidig opnået indfødsret i det land, hvor de bor og arbejder og har derved opnået den lettelse, som det er at blive betragtet som fuldgyldig samfundsborger i dette land med de samme rettigheder og forpligtelser som landets andre borgere. Det anses som noget positivt, at man bliver betragtet som almindelig samfundsborger og ikke som en tilflytter.

Der kan naturligvis også være ulemper ved dobbelt statsborgerskab, og der kan være problemer, som man skal være opmærksom på. Militærtjenesten kan være et af dem, men det er et forhold, som kan løses i forbindelse med tildelingen af det nye statsborgerskab.

Danmark har verdens strengeste regler hvad angår stemmeret, idet det til udøvelse af dansk stemmeret kræves, at man dels har dansk indfødsret, dels har fast bopæl i riget. Disse regler fremgår af den danske grundlov. Der er indført nogle regler om, at man i nogle særlige situationer kan stemme også under midlertidige ophold i udlandet, men med disse regler har man formentlig straks sig så langt, som man kan i dagens Danmark uden at bryde den danske grundlov.

På dette punkt adskiller de danske regler sig på afgørende vis fra reglerne i lang de fleste andre lande, hvor man som det normale bibeholder sin stemmeret ved nationale valg selvom man flytter til udlandet.

Grundloven er fra en tid, hvor man ikke havde det internationale samarbejde, som man har i dag. EU eksisterede ikke dengang, og EØS heller ikke, og det var ikke åbnet op for, at man kunne bosætte sig frit i næsten alle landene i Europa. Det er kommet til siden, først ved det nordiske samarbejde og sidenhen også ved EU-s regler om fri bevægelighed.

Skulle grundloven skrives i dag, ville man formentlig åbne op for en betydelig videre adgang til bevare sin valgret selvom man flyttede til udlandet, men samtidig er den danske grundlov umådelig vanskelig at ændre, langt vanskeligere end det er normalt i andre lande.

Den danske grundlov er altså til hinder for en udvidelse af adgangen til at bevare dansk valgret selvom man flytter til udlandet.

Samtidig hører Danmark efterhånden til det fåtal af lande i Europa, der ikke anerkender dobbelt statsborgerskab men tværtimod fratager statsborgerskabet fra personer, som søger og opnår statsborgerskab i udlandet.

Lægger man disse to ting sammen, bliver konklusionen, at det nuværende danske regelsæt er en effektiv hindring for, at man kan udnytte den elementære frihedsret, som valgretten er.

Det er næppe en farbar vej at åbne op for øgede muligheder for at bevare valgret ved danske valg for personer, der bosætter sig i udlandet. Det hindrer grundloven.

Men der er mulighed for via en adgang til at opnå statsborgerskab i tilflytningslandet uden at måtte opgive det danske statsborgerskab at give de pågældende mulighed for at opnå valgret i tilflytningslandet. Det er den mulighed, som nu diskuteres i indfødsretsudvalget.

På denne baggrund skal jeg hermed tillade mig at anmode indfødsretsudvalgets medlemmer om at se med vejlilje på det stillede forslag.

Jeg skal i den forbindelse anbefale,

at man retter henvendelse til de lande, der har indført dobbelt statsborgerskab for nylig, herunder Sverige, Finland og Island, for at høre, hvilke overvejelser man gjorde sig i disse lande, da man bestemte sig for at åbne op for dobbelt statsborgerskab, og hvilke erfaringer man siden har gjort sig om emnet.

at man koncentrerer sig en del om den tyske løsning på spørgsmålet. Som bekendt har man i 2007 indført en ny regel, hvorefter tyske statsborgere, der opnår statsborgerskab i et andet EU-land eller Schweiz, ikke længere skal opgive deres tyske statsborgerskab, og at statsborgere fra et andet EU-land eller Schweiz, der opnår tysk statsborgerskab, ikke længere behøver opgive deres andet statsborgerskab.

Fra dansk side ville det vel være naturligt, at man inkluderede EØS-landene (Island, Norge og Liechtenstein) for derved at få specielt de to nordiske lande med i arrangementet.

Indenfor disse lande har man i forvejen reglerne om fri bevægelighed, der gør, at man har adgang til at bosætte sig, hvor man ønsker det, og viger man ved Folketingets behandling tilbage fra at åbne op for en omfattende adgang til dobbelt statsborgerskab, kunne dette være en løsning, der tilgodeser et betydeligt antal personer i Danmarks nærområde. Begrænser man sig til en sådan løsning, kommer man desuden udenom de betænkeligheder, der kunne være ved at give dobbelt statsborgerskab til personer, der kommer fra tredjelande udenfor Europa.

at man overvejer ved konkret bevilling efter ansøgning at give adgang til dobbelt statsborgerskab til personer, der bor og arbejder i udlandet i internationale organisationer, som Danmark er medlem af, i udenlandske afdelinger af danske virksomheder, og lignende, det vil sige til de samme persongrupper, som efter de gældende regler kan opnå adgang til efter konkret ansøgning at bevare deres danske valgret, selvom de er bosiddende i udlandet. Som nævnt ophører disse personers adgang til fortsat at bevare deres danske valgret efter en kortvarig periode, og mange af disse bor og arbejder i udlandet i adskillige år i dansk interesse og til gavn for Danmark. Der er tale om en indsats fra disse personer, som Danmark så afgjort har gavn af, og det kan være en hjælp for disse personer til at kunne blive betragtet som almindelige samfundsborgere i det land, de bor og arbejder i, at de opnår indfødsret i landet og dermed også adgang til at stemme ved landets nationale valg.

Jeg skal herved overlade forslagene til indfødsretsudvalgets velvillige behandling.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Klaus Vilner
Pallies le Bourg,
F - 12540 Le Clapier
France.

Telefon: +33 565 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr